

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

‘Ο κ. Κοντόπουλος ανέλαβε τὰς προσωπογραφίας τῶν διατελεσάντων* δημάρχων Πειραιῶς Ράλλη, Σκυλίτση, ‘Ομηρίδου καὶ τοῦ κ. Θ. Ρετσίνα, κατὰ παραγγελίαν τοῦ δήμου Πειραιῶς. ‘Ο κ. Κοντόπουλος ἀργότερα θὰ διοργανώσῃ ἰδίαν ἐκθεσιν τῶν ἔργων του.

‘Επ’ εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης Γαλλοαγγλικῆς ‘Εκθέσεως τῆς γεννησομένης τὸ προσεχές ἔτος ἐν Λονδίῳ, θὰ κατασκευασθῇ ἐν Λονδίῳ τεράστιον Στάδιον διὰ τοὺς ‘Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας. Θὰ ἐπαρῇ διὰ 367,000 πρόσωπα. ‘Ο στίβος θὰ ἔχῃ τοὺς ἐλιγμούς ἐνὸς μιλλίου, μία δὲ πλευρὰ τῆς ἐσωτερικῆς κορίστρας θὰ εἶναι δεκαμενὴ κολυμβήματος.

Τὰς ‘Αθήνας ἐπισκέψθη δι’ ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἐξοχὸς δραματογράφος Γεράρδος Χάουπμαν, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Βουλιαγμένης καμπάνας», τοῦ «‘Αμαζῶ ‘Ενσελ» κλπ. ‘Η ἀφίξις τοῦ Χάουπμαν ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὴν πόλιν· μας διότι ἐγράψεν ἡ... βαλίτσα του, ἥτις καὶ ἐπεστράφη ἀπὸ τὸν εὐρέτην, ὅστις εὐθὺς κατόπιν παρεφρόνησε διότι δὲν τὴν κατεκράτησε!.. ‘Ανεῦ τῆς βαλίτσας ἡ δίοδος τοῦ Χάουπμαν θὰ παρήρχετο ἀπὸ τὸ νοῆμον κοινὸν ἀπαράτητος.

Τὸ Λοῦβρον σήμερον κατέχει δλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν Ρέμπραν, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ Γάλλοι ὑπερηφανεύονται δικαίως, διότι ἐκτὸς τοῦ ἐν Πειρουπόλει Μουσείου, εἰς ὁποίους τις δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ, οὐδὲν ἄλλο Μουσεῖον τοῦ κόσμου ἔχει τοιαύτην συλλογὴν τοῦ ἡμιθέου Χαρσλέμ, σὺγκειται δὲ αὕτη ἐξ εἰκοσι καὶ μῆρας εἰκόνων ἢ εἰκοσι δύο, ἃν παραδεχθῶμεν ὡς ἔργον τῶν Κέμπραν τὸν ‘Ιησοῦν ‘Ερμαῦς. ‘Εν ὅσῳ τὰ ἔργα ταῦτα ἦσαν διεκοσμοῦμένα ἐν τῷ Μουσείῳ, ἔνεκα παραλόγου αἰτίας, οἱ «Προσκυνηταὶ τοῦ ‘Ερμαῦς» καὶ ὁ «Φιλόσοφος» ἐν τινι αἰθούσῃ, ἡ δὲ «Βεθσαμὲν» ἐν τῇ αἰθούσῃ Λακάξ, τὰ δ’ ἄλλα τῆδε καθεῖσε, ὥστε ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία των.

Πρὸ τινων ἐτῶν ἀπεφασίσθη νὰ ὁρισθῇ περίξ τῆς πινακοθήκης Ροῦβενς μέρος ἀποκλειστικὸν διὰ τοὺς ‘Ολλανδοὺς καὶ Φλαμανδοὺς. Οἱ Ρέμπραν εὗρον τότε τὴν θέσιν των ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀρκετὸν τοῦτο ἀκόμη.

‘Εσχάτως μία δλόκληρος αἰθούσα εὐρέθη διὰ τὰ ἔργα Ρέμπραν. τῶν μαθητῶν του καὶ ζωγράφων τῆς σχολῆς του. Καὶ τώρα ἐκεῖ εὐρίσκεται σύμπασα ἡ συλλογὴ Ρέμπραν· ἐκεῖ οἱ Γάλλοι θανμάζουσι τὴν «Ξανθὴν» καὶ τὴν «Λονομένην», τὸν ἀνεκτίμητον μαργαρίτην τοῦ δὸν Λακάξ. ‘Η τοιαύτη ἀπαρχὴ ἐγένετο μετὰ χαρᾶς δεκτὴ ὑφ’ ὅλων. ‘Ολίγας ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὴν αἰθούσαν Ρέμπραν κατάταξιν ὅλων τῶν ἔργων ὁ κόμης Ποτόνη ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ δωρήσῃ εἰς τὸ Μουσεῖον μετὰ τὸν θάνατόν του λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ ἀδελφοῦ Ρέμπραν, ἔργον τοῦ μεγάλου ζωγράφου, τὴν ὁποίαν εἶχε ποιήσει κατὰ τὴν ἀκμὴν του περὶ τὸ 1650. ‘Ινα δὲ οἱ Παριῖοι δυνηθῶσι νὰ ἐκτιμῶσιν τὸ δῶρόν του, ὁ κόμης Ποτάκη ἐξέθεσε προσωρινῶς εἰς τὸ Λοῦβρον τὴν υποσχεθεῖσαν εἰκόνα.

‘Αφίκετο ἐκ Μονάχου μετὰ 25ετῆ ἀπουσίαν ὁ ζωγράφος κ. Σαββίδης.

‘Εξαιρετικῆς τιμῆς ἡξιώθη ἡ ἐν Παριίοις κυρία ‘Ελένη Γεωργαντῇ. ‘Εγένετο δεκτὸν εἰς τὸ Παρισινὸν Salon τὸ γλυπτικὸν ἔργον τῆς ἀτὸ Μυστικόνη.

‘Επίσης ἐξετέθη εἰς τὸ Salon καὶ γλυπτικὸν ἔργον τοῦ αὐτόθι σπουδάζοντος γλύπτου κ. Κωνστ. Δημητριάδου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Παῦλος Νιρβάνας. Παγὰ λαλέουσα.

‘Ο κομψὸς καὶ γλαφυρὸς λογογράφος, ὁ κατορθώων καὶ αὐτὸν τὸν μαλισταμὸν νὰ κάλλωπίζῃ, ἐδημοσίευσεν τομίδιον ἐκ 50 τετραστίχων. Κάθε τετραστίχον καὶ μία ἰδέα. Θέματα αἵτινα ἡδύνατο ὁλοκλήρους στροφᾶς νὰ ἐμπνεύσων, κατόρθωσεν ὁ ποιητὴς τεχνίτης νὰ συγκεντρώσῃ καὶ νὰ χρυσοδέσῃ εἰς τετράδας μόνον. ‘Ο γλῶσσος, ἡ ὑπνον προσευχὴ, τοῦ κρίνου ὁ ἔμνος, ὁ ὀδοιπόρος, ὁ αἰοδός, ἡ προσευχὴ, ὁ σκλάβος πεινῶς, ἡ Κρήτη, ἡ χεῖμωνιάτικη ζωγραφία, ὁ Κεραμεῖκος εἶνε τὰ ὠραιότερα.

‘Ο κ. Νιρβάνας γράφει σπανίως στίχους· γνωρίζει ὅμως διὰν στίχονγεῖ νὰ εἶνε πιστὸς τῆς τέχνης λάτρεως.

Σπ. Παπανικολάου. Τὰ μυστήρια τῆς ἀλχημείας. ‘Ο διακεκριμένος τῆς φυσικῆς καὶ χημείας καθηγητὴς κ. Παπανικολάου ἀνέλαβε νὰ μᾶς διαφωτίσῃ περὶ τῆς μυστηριώδους μαγικῆς τέχνης, ἥτις εἰς τὴν μεσαιωνικὴν σκοτίαν ἔρριψε τὰς πρώτας ἀκτίνας τῆς ἐπιστήμης δι’ ἔργασίας ἐπιπόνου καὶ ἐπιμόνου. Ζητοῦντες οἱ ἀλχημισταὶ τ’ ἀδύνατα, ἐν τῇ ἀπομονώσει καὶ τῇ σκέψει, ὑπῆρξαν οἱ πρόδρομοι τῆς χημείας. ‘Η φιλοσοφικὴ λίθος ὑπῆρξε τὸ φανταστικὸν ἀπόκρυφον σύμβολον περὶ τὸ ὁποῖον ἐστράφη ἡ δόξα τῆς νεωτέρας ‘Επιστήμης. ‘Ο συγγραφεὺς συνοψίζει ἀριστα τὰς ἐργασίας τῶν ἀλχημιστῶν.

Karl Brugman. Γραφτὴ καὶ δημοτικὴ καὶ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα ἐστὴν ‘Ελλάδι. Λέκας ‘Αρβανίτης μεταφραστής. Μαλλιαροεῖδῃ συνονθυλεύματα καὶ ἀνοητοὶ κωμικώταται.

‘Ο κυνηγὸς ὑπὸ Γ. Δροσίνη. Βιβλιοθήκη τοῦ Συλλόγου τῶν ὠφελίμων βιβλίων. Συνοπτικὴ ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ κυνηγίου, διδάσκουσα ὅσα σχετίζονται πρὸς τὰ κυνηγετικὰ ὄπλα, τοὺς σκύλους, τὴν ὑγιεινὴν τοῦ κυνηγοῦ κλπ.

‘Ηλ. Βουτερίδης. ‘Ο προσκυνητῆς. Ποίημα ἐμπνεύσεως φιλοσοφικῆς, τὸ ὁποῖον θ’ ἀνεγινώσκετο μετ’ ἐνδιαφέροντος ἂν δὲν ἦτο μαλλιαρόν. Αἱ λέξεις γιούπας (γῆψ), ἀσκηταροῦ, μουλώξανε, ἀγανός, θαρπεροῦ στήθος, ἀχιδωσγὲς καὶ πλεῖστα ἄλλα· εἶνε ἱκαναὶ νὰ κάμουν τὸν ἀναγνώστην νὰ κλείσῃ τὸ βιβλίον.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ θεσμοῦ τῶν ἁλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἐν ‘Ελλάδι ὑπὸ Μιχαήλ ‘Επιφάνους. Εἶνε μελέτη τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνoῦς δικαίου γραφεῖσα ἀπὸ τὸν ἐν Πειραιεὶ νεαρὸν διδάκτορα κ. ‘Επιφάνην ὡς ἐνοήσιμος διατριβή. ‘Εκ τῆς ἐργασίας ταύτης διαφαίνεται ὁ μέλλων ἐπιστήμων, ὅστις ἀφοσιούμενος εἰς τὰς μελέτας αὐτοῦ ἀναδειχθήσεται πάντως βαθὺς ἐρευνητῆς. Προσέχως ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐκδοθήσεται τὸ ‘Ιδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ‘Ελλάδι.

‘Ο ἀνθυποπλοίαρχος κ. Πετρ. ‘Αργυρόπουλος πολῦτιμον εἰσέφερε συμβολὴν εἰς τὴν παρ’ ἡμῖν ναυτικήν, διὰ τοῦ ὀγκώδους συγγράμματός του: Τὸ ναυτικὸν τῆς ‘Ελλάδος πρόγραμμα. Διαπραγματεύεται μετ’ ἐμβριθείας τὰ τῆς καταλλήλογερας ὑπὸ ναυτικὴν ἐποὶν συγκροτήσεως ἡμῶν ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ‘Ελλήν. ναυτικῶν δυνάμεων. ‘Η μελέτῃ τῶν ναυτικῶν ζητημάτων αἵνα ἀπασχόλησαν ἐλ’ ἐσχάτων τὰ μεγάλα ναυτικὰ Κράτη, ἐχρησίμευσεν ὡς ἡ ἀφετηρία εὐρείας ἐρεῦνης περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι τῶν πολυπλόκων θεμάτων τῆς ναυτικῆς πολεμικῆς, ἀναλόγως τῶν ὁρῶν ὑφ’

οὐς διατελεῖ ἡ Ἑλλάς ὑπὸ γεωγραφικῇ, πολιτικῇ καὶ οἰκονομικῇ ἔποψιν. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Ἀργυροπούλου τάσσει αὐτὸν εἰς ὅλους ἐξαιρετικῶν θέσιν ἐν τῇ ναυτικῇ μας· ἀπεδείχθη πρῶτης τάξεως συγγραφεύς.

Νέος ἀστὴρ προσετέθη εἰς τὸν Μαλλιαρισμόν. Ὁ Κλήμης Πορφυρογέννητος, μετὰ τῆς «Παραλλαγῆς». Παράλλαγες δὲ εἰσὶ στίχοι γραμμένοι μετὰ ἰδιοτροπίαν εἰς τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν γλῶσσαν. Οἱ μαργαρίται ἀφθονοῦν κατασκευάζει· δὲ ὁ νεοφώτιστος αὐτὸς γλωσσολόγος λέξεις, ὅπως καὶ ὁ ἔνδοξος Μελαγχρονός, φήμῃ δὲ διατρέχει τὰς ἀγνίας διὰ τὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πορφυρογέννητος (κακόμοιρο ψευδώνυμον!) εἶναι ὁμώνυμος καὶ ἀνεπίδους τοῦ κ. Μελαγχρονίου. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ποιημάτων του διαπιστώνει τὸν θρόνον αὐτόν. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ συγγενεῖται μετὰ τὸν ἐφευρέτην τοῦ αἰσιπύρου.

Ἰδοὺ νέαι μαλλιαραὶ λέξεις: Ἀλιμάνιστη (ἀλίμενος) —τὸ δύσεμα, τοῦ δύσματος (ἡ δύσις)—ἀνείδωτη (ἀόρατος—ἀπέθαντη (ἀθάνατος)—ἀναγνώσσω (ἀναγνώσκω) κλπ. Αἱ ἐκφορᾶσις του ἀντάξει τὸν λεξιλόγιον του. Δ.χ. «ἡ ψυχὴ σὸ ἀπογλάρισμά της ἀλαφροκοῦει τῆς κόρδες τοῦ θανάτου». Τί εἶδους κορδες εἶναι αὐτές, μυστήριον! Ἀγγελιοὶ παρακάτω τρύγαν(ε)!, ἰσχυροὶ μαρτοί, σιμουργικοὶ λυγροί, ἄγνῳρα τούλγα, ἐφτασώπαστη ὦρα, (ἐνθυμίζουσα τῆς 100 φωνῆς τῆς λύρας ἐνὸς ἄλλου ποιητοῦ), ἄλικη δέχη, βαλσαμουρική ρύμα (!) καὶ μυστηριακὰ ὀρηγὰτα, μυριστική (!) κόμη, ἀγγοῦσα καὶ σεραφικοὶ λαλέδες. Ὁ ποιητὴς δένει κορδέλλας οὐρανῆς σὲ φιόγγους (!) μελωδίας, ἐνῶ τῶν παφλασίων τὰ φύλλα ἐμοῦσκηρε μὲν μνημονικὴ ψυχάλα, ἡ δὲ Σελήνη φαίνει μετὰ τῆς τριχῆς τῆς τοῦς ἡχους τῆς βροχῆς. Τρίχες τῆς σελήνης εἶνε αἱ ... ἀκτῖνες! Ὁ ποιητὴς (;!) μᾶς πληροφροεῖ συχνὰ περὶ τῶν χαρισμάτων του, λέγει δὲ κάποιον:

Τριώδιζα καὶ ἀστρολογουσκοποῦσα ἐνῶ σὸ θρόνῳ νύφες ἀμαλλιάρες θρηνηλοῦσαν μετὰ νηραντὲς κινάρες.

Τὰ Μελαγχρονία αὐτὰ γλωσσικὰ παραληρήματα ὁμοιάζονται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ εἰδικιώτερον Ἀπολυτίκιον. Λεῖπει μόνον τὸ... κοντάκιον, ἂν διὰ τὴν ἐμπνευσίαν τοῦ ποιητοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὰς ἐφευρέσεις τοῦ γλωσσοπλάστου.

Τὸ δίκαιον τῶν μελισσῶν. — Ὑπὸ Δ. Ἀντωνιάδου, δικηγόρου. Σελ. 175. Ἐξετάζονται αἱ νομικαὶ διατάξεις καὶ θεωρεῖται αἱ ἀφορῶσαι τὴν μελισσοκομίαν.

Ἡ κυρία Ἐλένη Α. Μπίκα ἤρξατο ἐκδίδουσα ἐν Ἀθήναις δεκαπενθήμερον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀμάραντα», μετὰ ὕλην ἀξίαν προσοχῆς.

Ὁ Ἐπιτάφιος θρῆνος ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγχιάλου, ὑπὸ Γ. Βουλδοῦ. Ὁλιγοσέλιδον πεζὸν ποίημα, ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὴν τέφραν τῆς μεγαλομάρτυρος πόλεως. Εἶναι ὁ ἐθνικὸς θρῆνος, εἶναι τὸ μυρολόγι τῆς δουλείας, τὸ ἀναμνόν τὴν Ἀνάστασιν—τὸ φέλλημα τῆς ἐλευθερίας.

Ἀγγέλου Κοσμῆ. Τοῦ νησιοῦ μου. — Ὅλην τὴν δροσίαν τῆς θαλάσσης ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλμην συγχρόνως ἀποπνέει τὸ βιβλίον τοῦ κ. Α. Κοσμῆ. Τὸ νησί του, μετὰ τὰς παραδόσεις του τὰς ἀνεκμεταλλεύτους καὶ τὰς προλήψεις τὰς ἀφελεῖς, μετὰ τὰ ἐρείπια τοῦ χρόνου ἀλλὰ καὶ τὴν φυσικὴν ζωὴν, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη τοῦ νησιωτικοῦ βίου, μία νοσταλγία πρὸς τὸν ἀπέριττον αὐτὸν ἀλλὰ καὶ θελκτικὸν βίον, ἔχουν ἐμπνεύσει τὸν συγγραφέα. Εἰκόνας—Δείματα—Ρημάδια, εἶνε τὰ τρία σημεῖα περὶ ὃ στρέφεται ἡ ἐμπνευσις του· τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κοσμῆ δὲν ἐκδηλώνει μόνον τὴν βαθεῖαν ἀγάπην του πρὸς τὸ ὡμορφο νησί του, ἀλλὰ παρουσιάζει καὶ ἑνα ἱκανὸν τῆς γραφίδος ἐργάτην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλὰ δικαιοῦται ν' ἀναμνῇ ἡ Ἑλληνικὴ διηγηματογραφία.

Εἰρήνης Δενδρινίου. Ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ σαλονιοῦ καὶ οἱ δύο θάνατοι. Εἶνε παλαιὰ συνεργαίς τῆς «Πινακοθήκης» ἡ κυρία Δενδρι-

νου, πρὶν ἢ γίγῃ τερφίμος τοῦ μαλλιαρισμοῦ. Ἡ κ. Δενδρινίου ἔχει καὶ ἀντίληψιν εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ὅν ὁ πειθισμὸς καὶ ἡ ἐξουμανία κατέστησαν ἄξιον σατύρας, ἀλλὰ καὶ αἰσθημα εἰς τὴν ἀποτύπωσιν τῶν ποικίλων δονήσεων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Τὸ βιβλίον τῆς ἔχει κάποιον εἰδικὸν σκοπόν. Νὰ ἀποκαλύψῃ κοινωνικὰς ἀσχημίας, νὰ ψεῖξῃ τὴν σημερινὴν ἀνατροπὴν τῶν Ἑλληνίδων ἥτις διακρίνεται διὰ τὸ ψεῦδος, νὰ ναυτηριάσῃ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἐλαφρότητας τοῦ κόσμου τῶν σαλονίων ἐνθα διαστρεβλοῦνται πᾶν ἡθικὸν συναίσθημα, λαμβάνουσα ὡς ἡρώϊδας τύπους συνήθεις δυστυχῶς. Τὸ Φλέρι, τὸ Μυαλὸ πρακτικὸ, ἡ Ἑγγλέζικη ἀνατροπὴ, δύνανται νὰ θεωρηθῶν ὡς τὰ χαρακτηριστικώτερα. Ἡ κ. Δενδρινίου θέλει τὴν Ἑλληνίδα περισσώτερον μητέρα καὶ ὀλιγώτερον γυναῖκα τοῦ σαλονιοῦ. Ὁραιότερον ὡς διήγημα γενικώτερον ἐνδιαφέροντος εἶνε οἱ οἰοεῖ ὡς ἐπὶ λόγους δημοσιευόμενοι Ἀνὸ θνητοῦ διακρινόμενοι διὰ τὴν ποιήσαν καὶ ἀβρότητα. Ἀτυχῶς ἡ κ. Δενδρινίου μεταχειρίζεται λέξεις ἀφιλοκάλους καὶ ἀντιτιθέμενας εἰς τὴν αἰσθητικὴν. Αἱ λέξεις καοῦρα, θριαβεύουν, πιχαπατες, κροῦζω, κροαίματα, ἀξιάδα, καταχτητάδες κλπ. μείωνον τὴν καλὴν κατὰ τὰλα ἐντύπωσιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς.

Νίκου Λαμπροπούλου. Τριφυλιακὸν ἡμερολόγιον. Ἔτος Α'. Περιέχει ποικίλην φιλολογικὴν ὕλην ὑπὸ γνωστῶν λογίων γραφεῖσαν. Ἡ ἐκτύπωσις λίαν φιλόκαλος.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Πινακοθήκης» ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἡδη ἔβδομον ἔτος ἐφαρμόσῃ ἀπαρεγκλίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως τὸν ὄρον τῆς προπληρωμῆς τῆς συνδρομῆς. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, δηλοῦμεν ὅτι ἐφ' ἑξῆς οὐδενὶ θ' ἀποσταλῇ τὸ φύλλον, ἂν μὴ ἀποστείλῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ νέου ἔτους. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς μας ἡ ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς εἶνε εὐχερεσιώτης, ἐνῶ ἡ καθυστέρησις αὐτῆς παρεμβάλλει ἡμῖν πολλὰς δυσχερείας καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως καὶ ὡς πρὸς τὸν διακανονισμόν τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τοῦ φύλλον.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοῖς φρ. καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληροῦνται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληροῦνται ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1	1/2	τοῖς 0/0 κατ' ἔτ.	διὰ κατ. 6 μηνῶν
2	»	0/0	» » » 1 ἔτους
2	1/2	» 0/0	» » » 2 ἔτων
3	»	0/0	» » » 4 ἔτων
4	»	0/0	» » » 5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστί ἢ ἀνώνυμοι.